

γίας και ορυκτολογίας, ἔγραψε τὸ περὶ μετεωρικῶν λίθων ἄρθρον ἐν ᾧ ἀναφέρει καὶ τὰς ἐξ ἄμμου βροχὰς, ἃς ἐξήγησεν ὡς χημικὸν τῆς φύσεως ἀποτέλεσμα, στηριζόμενος ἐπὶ τῆς νέας θεωρίας τῶν ἠφαιστειῶν τὴν ἰδέαν ταύτην πολλοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐπιστήμονες ἤρχισαν νὰ παραδέχωνται, ἂν καὶ πολὺ ὀρθῶς ἔγραψεν ἕλιγον ἀργότερον ἐν τῷ αὐτῷ λεξικῷ ὁ κ. Libes εἰς τὸ περὶ βροχῆς κερφάλαιον τὰ ἐξῆς:

«... Ὅσον διὰ τὰς ἐξ ἄμμου βροχὰς, ὧν ἡ ὑπαρξίς οὐδέποτε ἀμφισβητεῖται ὡς ἐκ τῶν ἀπείρων παρατηρήσεων, εἶναι εὐκόλον νὰ ἐννοήσῃ τις ὅτι, ἔταν ἀνεμὸς τις σφοδρὸς πνεύσῃ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ἕως τῶν ὀχθῶν τῶν θαλασσῶν, (ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω) οὐχὶ τῶν θαλασσῶν, ἀλλὰ τῶν ἐρήμων τῆς Ἀμερικῆς καὶ Ἀφρικῆς δύναται νὰ ἀνυψώσῃ ὄγκον τινα ἀνέμου, καὶ νὰ μεταφέρῃ αὐτὸν εἰς τοσοῦτον μέγιστον ἀτμοσφαιρικὸν ὕψος, ἐν ᾧ ὁ ἀνεμὸς οὗτος χάσκει τῆς κινήσεως δυνάμιν του. Οἱ ἀμμώδεις λοιπὸν οὗτοι ὄγκοι, ἐναποτεθέντες οὕτως ἐντὸς ἡσυχαιτάτου ἀνέμου, ὑπῆκουσιν εἰς τοὺς νόμους τῆς βαρύτητος καὶ οὕτω καταπίπτουσιν ἐν εἴδει βροχῆς».

Τὸ χωρίον τοῦτο τοῦ κ. Libes ἀναφέρων ὁ ἐν Κατάνη ἀνταποκριτῆς τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων», ἐμιλλῶν περὶ τῆς βροχῆς τῆς 31 Μαρτίου καὶ 10 Ἀπριλίου 1880, ἐπιλέγει τὰ ἐξῆς:

«Ἀλλὰ δὲν εἶναι τῆ ἀληθείᾳ τότεν εὐκόλον νὰ ἐννοήσῃ τις πῶς ἀνεμὸς τις, ὅσον σφοδρὸς καὶ ἂν ὑποτεθῆ, δύναται νὰ ἀνυψώσῃ τῶν παραλίων τῶν θαλασσῶν ποσότητά τινα ἄμμου, δυναμένην νὰ σχηματίσῃ βροχὴν διαρκούσαν πολλὰς ὥρας. Ἄλλως τε ἡ χημικὴ ἐνώσις τῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πιπτούσης ἄμμου διαφέρει ὀλοσχερῶς τῆς ἄμμου, ἣν εὐρίσκουμεν εἰς τὰ παράλια καὶ τοὺς βυθοὺς τῆς θάλασσης».

Καὶ πράγματι ἐὰν ὁ κ. ἀνταποκριτῆς ἀντὶ τοῦ χωρίου τοῦ κ. Libes ἀναγνώσῃ τὸ κάτωθι χωρίον τοῦ κ. Ch. Darwin, εὐκολώτατα θάνα ἐννοήσῃ ὅτι ἡ ἐξ ἄμμου βροχὴ δὲν εἶναι χημικὸν τῆς φύσεως ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ τῶν ἐρήμων τῆς Ἀμερικῆς καὶ Ἀφρικῆς.

«Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἀνέμου, λέγει ὁ Ch. Darwin (1), κατὰ τὰς πτωσὶν τῆς κόνεως ταύτης, τὸ γεγονὸς ὅτι συμπίπτει πάντοτε κατὰ τὴν

(1) Voyage d'un naturaliste autour du monde.